

Intervenció Laia Bonet en la interpel·lació sobre la situació de la funció pública

11/04/2012

Vicepresidenta,

Vostè ha estat objecte en les darreres setmanes de diverses preguntes i iniciatives de control per part dels grups parlamentaris sobre la situació de la funció pública, fins i tot, del grup parlamentari de CiU.

La situació no hauria de ser nova per vostè, doncs.

En una d'aquestes, fa uns dies, vaig escoltar-la amb atenció...

De fet, no era gens difícil escoltar-la... perquè vostè cridava, no li calia el micròfon.

Espero que avui pugui fer un debat més serè, que és el que li convé a aquesta cambra, a vostè, i a tots els ciutadans.

El cert és que la legislatura va començar amb un compromís solemne pel que fa a les seves responsabilitats en matèria de funció pública.

Anunciava en la seva compareixença de 2 de març de 2011, que per fer el país més competitiu, necessitàvem una Administració més competitiva i que per això teníem tots **“una obligació d'intentar sumar esforços per tornar a recuperar l'orgull del funcionari i sobretot el prestigi d'una administració pública”**.

Ens deia que **“l'objectiu del Govern és la reforma de l'Administració”** i que aquesta **“no es pot fer si no és amb la complicitat i la implicació de tots els treballadors, amb els funcionaris i no contra els funcionaris.”**

I concretava més encara:

“Sabem que sense la implicació de la gent que hi treballa no és possible dur a terme aquesta reforma. Per tant, volem ser interlocutors disposats i accessibles als agents socials, i estem disposats al diàleg i a la negociació.”

Ja li anuncio des d'ara que no és l'objectiu del nostre grup parlamentari ni d'aquesta diputada, avui, interpel·lar-la sobre les mesures concretes, sobre el contingut de les propostes que vostè ha posat sobre la taula en matèria de funció pública en aquests 15 mesos de Govern.

Unes mesures que com vostè sap, no compartim.

No, no és el contingut el que avui volem qüestionar. És la forma, vicepresidenta. És el “com”.

Ja m’ho ha sentit dir altres vegades i ho haurà sentit d’altres persones: les formes, en política són fons.

I això és un dels temes que ens preocupa més a hores d’ara de la seva gestió, més enllà que no compartim les seves propostes, repeteixo.

L’experiència d’aquests 15 mesos de govern ens demostra que vostè, ni coneix la realitat que ha de gestionar, ni es deixa ajudar per aquells que sí que la coneixen.

I és clar, d’això en resulten 15 mesos d’improvisacions i de temps perdut, per construir un full de ruta.

Però també en resulten 15 mesos de descrèdit davant els agents socials, davant els treballadors públics. 15 mesos en els que no ha sumat consensos, no ha negociat, sinó que ha girat l’esquena a aquells que, asseguts a l’altra banda de la taula, ha qüestionat reiteradament en la seva voluntat d’aportar solucions a la difícil situació del país.

I no, no eren -ni són- l’enemic, vicepresidenta.

Ni els que seuen a l’altra banda de la taula en la Mesa general de la Funció Pública, ni els que seiem a l’altra banda de la taula en qualsevol altra reunió amb representants parlamentaris per negociar les seves propostes.

Són els representants dels treballadors amb qui diu vostè que volen dialogar i som els representants dels ciutadans –també– que volem contribuir amb les nostres propostes, amb el nostre criteri, a treballar per tirar endavant el país.

“Volem ser interlocutors disposats i accessibles als agents socials, i estem disposats al diàleg i a la negociació”, ens deia ara fa un any, com li recordava ara fa un moment.

Malgrat tot, a crits, en aquesta cambra, ens deia en una de les darreres sessions de control: *“s’ha buscat l’acord amb els sindicats des del primer dia i sempre s’ha trobat una paret al davant”.*

No seré jo qui li negui a vostè tenir la intenció de buscar l’acord. Vostè és qui ho sap, i si em permet, no és això el que em preocupa.

El que em pregunto és què entén vostè i el seu equip per “buscar un acord”.

Buscar un acord és estar disposat a escoltar, a negociar, a dialogar, a cedir. No hi ha negociació sense cessió. De la mateixa manera que no hi ha negociació amb imposició.

No és possible.

Aquell que pretén encetar una negociació per arribar a un acord sense necessitat de moure's de la seva posició inicial, no assolirà l'objectiu, perquè no creu en el diàleg i la concertació.

Aquell que pretén començar una negociació amb l'avís que "no hi ha alternativa" (aquesta cançó que estem sentint tant sovint també en totes les seves propostes en aquesta cambra), no assolirà l'objectiu perquè no creu en el diàleg i la concertació.

I això és el que ha fet vostè, vicepresidenta, en l'exercici de les seves competències.

Perquè vostè a més de tenir les competències..., ha de saber utilitzar-les.

Amb tot el respecte, permeti'm que li digui que crec que vostè:

- no creu en la negociació,
- no sap negociar,
- no li interessa negociar.

Anem a pams.

1r. Vostè no creu en la negociació

En una negociació, la regla d'or és no menystenir als teus interlocutors.

I vostè va fer precisament això ara fa tot just 15 dies quan, davant la impossibilitat d'arribar a un acord amb els agents socials en presentar-los, de forma exprés, un Pla d'Ocupació que clarament anava més enllà del que l'autoritzava la Llei de Mesures aprovada gràcies als vots de CiU i el PP, va afirmar que molts treballadors ja estaven disposats a acceptar les mesures proposades i que qui s'hi negava eren els que deien representar-los.

Vostè demostra una clara manca de voluntat de negociar quan qüestiona la legitimitat del seu interlocutor. I això és encara més greu quan això es fa en nom de la primera institució del país.

Què ens està dient? Que no creu en la negociació perquè aquell amb qui hauria de negociar no representa qui diu representar.

No ens equivoquem amb aquesta interpretació, vicepresidenta. Vostè mateixa ens la confirmava en la darrera sessió de control, quan acabava la seva resposta

d'autobombo a la diputada de CiU que li formulava la pregunta sobre aquest mateix Pla d'Ocupació, dient-nos: *"Una cosa és el debat polític i sindical i una altra és el real: els treballadors el que ens demanen és ser destinats en àrees on puguin desenvolupar-se professionalment"*.

Si no reconeix el seu interlocutor, no creu en la negociació.

2n. Vostè no sap negociar

El Grup socialista n'és perfectament conscient de les dificultats de tresoreria, i dels problemes econòmics de la Generalitat per a assolir els nostres compromisos com a país i com a institució sobre el dèficit públic.

Però en lloc d'aplicar criteris de negociació justos i equilibrats, creu que la contenció de la despesa són matemàtiques i números simplement. I s'equivoca.

Vostè veu els més de 200.000 treballadors públics com a números, com si fossin una massa uniforme.

Les seves propostes no contemplen, per exemple, que hi ha treballadors públics que no tenen estabilitat i que tot just arriben als 1.000 euros al mes.

- Pot aplicar les mateixes mesures a un treballador que té estabilitat que a un que no en té?
- Pot aplicar les mateixes mesures a un treballador mileurista que a un treballador que triplica aquesta quantitat?
- Pot aplicar les mateixes mesures a un treballador que té jornada parcial que a un que té jornada sencera?
- Pot aplicar les mateixes mesures a un treballador que presta un servei de cara al públic o a un que està al *back office*?
- Pot aplicar les mateixes mesures a tots els treballadors? O a tot un conjunt de treballadors que no tenen altre requisit en comú que no disposar d'un plaça en propietat, com la retallada del 15% als interins, senzillament per això, perquè són interins, independentment del fet que puguin ser el col·lectiu més precari de l'Administració?
- Pot decidir que la retallada que els aplica és del 15% encara que això suposi reduir la seva jornada en 1 hora i 7 minuts 1 hora i 7 minuts!!!, ni 5, ni 10: 7 minuts) perquè això li quadrava amb l'estalvi que volia fer i prou, i si només els reduïa una hora de jornada es quedaria amb un 13,7 % de reducció?

I si vostè no sap negociar, és perquè no coneix a fons la funció pública.

Vostè encara pensa, com va dir en una estrena deplorable la seva Secretària de la Funció pública, que sobra greix, que sobren 15.000 persones a l'Administració pública.

Algú que ha començat la legislatura avalant aquesta malaurada afirmació, ¿com pot defensar-se ara darrera l'escut del "no tenim alternativa a la retallada del 15%, perquè l'alternativa seria l'acomiadament"? Com?

3r. A vostè no li interessa negociar

Per què?

Perquè si li interessés veritablement negociar, hauria de portar propostes i solucions basades en l'estudi i la raonabilitat i fonamentades en les dades.

I ben lluny d'això, vostè (o el seu equip) demana les dades als agents socials, com si fossin ells qui les haguessin d'aportar i, cosa que encara és més greu, aprova un "*Pla d'Ocupació per a la racionalització de l'organització i l'optimització del personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya 2012-2014*", que més enllà que no conté cap mesura per incentivar l'ocupació (CAP) i que oblida curiosament en el títol la meitat del seu contingut (la reducció de sou i jornada dels interins), preveu elaborar un document de diagnòsi en el proper mig any.

Un document que s'hauria d'haver elaborat prèviament a l'aprovació del Pla d'Ocupació, ja que, com diu l'Acord de Govern que aprova el mateix Pla, ha de ser el document de referència per al Pla que ha d'incloure les mesures i instruments de racionalització amb els seus indicadors de referència.

Fer-ho al revés comporta una evident manca de planificació, per no parlar d'una premeditació de dur a terme unes mesures com les plantejades sense necessitat d'estudis previs.

Vostè no té nord, ni terra, ni brúixola.

Improvisa constantment, va a batzegades, i no fa propostes sòlides ni creïbles.

En definitiva,

Ni vol, ni en sap, ni li interessa negociar.

Rectifiqui Sra. Vicepresidenta.

RÈPLICA

Els problemes del país, i en particular els de la funció pública, només es podran resoldre amb concertació i acord. Amplis acords.

Vostè només vol quadrar números, enlloc de motivar i aconseguir que el conjunt dels treballadors públics facin -encara més- nous i importants serveis al país.

Vostè ha renunciat a la pedagogia, per imposar l'autoritat. I no en té: ni de la primera, ni de la segona, per molt que tingui la legitimitat del càrrec.

Autoritas significa una altra cosa.

Amb les seves actituds, menysteniments, desorientacions i falta de criteri no només no sabem on va... sinó que és difícil que la seguim.

Els sacrificis que vostè demana només es poden acceptar amb exemplaritat moral i pública.

Amb compromís i concertació.

Vostè amb la seva incapacitat negociadora no es capaç d'aconseguir ni compromís ni negociació.

Potser, de la mateixa manera que vostè creu que els sindicats no són prou representatius i que no actuen en defensa dels treballadors.... -potser de la mateixa manera, repeteixo- la resta haurem de pensar que vostè (i el seu equip) no es la persona adequada, malgrat tenir-ne la funció, per a liderar aquesta negociació.

No és temps de desacreditar, menystenir, falsejar o burlar el diàleg i la concertació, sinó justament al revés. És hora de reforçar-los i valoritzar-los.

Demani ajuda, vicepresidenta, demani ajuda i deixi's ajudar.

Si no vol, ni en sap, ni li interessa... fer-ho,

deixi pas a una altra persona, Deixi-ho en mans del President, Artur Mas

És massa seriós el que porta perquè ho porti com ho fa.

Moltes gràcies.